

ቅ ድ ስ ት

ይህ በማደራያው ድንኳን ውስጥ ሁለተኛው ክፍል መሆኑ ነው። የመጀመሪያው ክፍል የደጁ አደባባይ ነበር። ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ ስለ እርሱ ከነቁሳቁሱ (ከነዕቃዎቹ) በሰፊው ተመልክተናል። ከዚህ ቀጥለን ደግሞ ከበሩ በመጀመር በቅድስት ውስጥ ያሉትና ቁሳቁሶች ሁሉ በዝርዝር እንመለከታለን። እነርሱም፡- የወርቁ መቅረዝ፣ የጎብስት ገበታና የዕጣን መሠዊያ ናቸው።

1፡ የመግቢያ በርና የውስጥ መጋረጃዎች

የደጁን አደባባይና ቅድስትን የሚለይ በር ነበር። ይህ በር ከሐር የተሠራ ነበር፤ “ለድንኳኑም ደጃፍ ከሰማያዊና ከሐምራዊ ከቀይም ግምጃ፣ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ በጥልፍ አሠራር የተሠራ መጋረጃ አደረጉ፣ አምስቱንም ምሰሶዎች፣ ኩላቦቻቸውንም አደረጉ፣ ጉልላቶቻቸውንና ዘንጎቻቸውንም በወርቅ ለበጡአቸው፤ አምስቱም እግሮቻቸው የናስ ነበሩ።” (ዘጸ. 36:37-38) የዚህ በር ስፋትና ከፍታ እኩል ሲሆን አሥር ከንድ ስፋትና አሥር ከንድ ከፍታ ነበረው። የደጁ አደባባይ መግቢያ ምሰሶዎች አራት እንደ ነበሩ እናስታውሳለን። እነርሱም የአራቱ የወንጌል መጻሕፍት ምሳሌ እንደሆኑ ቀደም ብዬ ገልጫለሁ። የዚህኛው በር ምሰሶዎች ግን አምስት ነበሩ። ሌላው ልዩነት ደግሞ፣ የደጁ አደባባይ መግቢያ ከፍታው አምስት ከንድ ሲሆን የዚህኛው በር ከፍታ ግን እጥፍ ወይም አሥር ከንድ ነበር። በደጁ አደባባይ ምሰሶዎች ላይ ወርቅ በፍጹም አልነበረም። እዚህ ግን የምሰሶዎች እግሮች ብቻ በናስ የተለበጡ ሲሆኑ

የቀሩት ኩላሎችና ጉልላቶች (ጫፍች) ግን በወርቅ ነበር የተለበጡት። ከደጁ እደባባይ ወደ ቅድስት ከገባን በኋላ በናስ ፈንታ የሚተካው ወርቅ ይሆናል። ከዚህ በኋላ ስለ ናስ ምንም እናነብም። ናሱ የፍርድ ምሳሌ በመሆኑ በደጁ እደባባይ ውስጥ ቀርቷል። ፍርዱ የሚያልቀው በናሱ እደባባይ ላይ ነበር። የኃጢአት ፍርድ በናስ መሠዊያ ላይ ካለቀ በቅድስት ውስጥ ለነበሩት ፍርድ አልነበረባቸውም። ዛሬም ቢሆን የኃጢአት ፍርድ ፍጻሜ የሚያገኘው በክርስቶስ መስቀል ላይ ነው። የናስ መሠዊያው የክርስቶስ መስቀል ምሳሌ ነውና፤ ኃጢአት ከክርስቶስ መስቀል አልፎ በክርስቶስ ውስጥ ባሉት ላይ ሊያስፈርድባቸው አይችልም። በክርስቶስ ላሉት ኩነቴ የለባቸውምና፤ ምናልባት ከናስ መሠዊያ ያለፈ ኃጢአት ቢኖር እንኳ የሚያልቀው በመታጠቢያው ሰን ላይ ነበር። ካህናቱ በዚያ ይታጠቡ ነበርና። በተለይም ይህ በእገልግሎት ላይ ለነበሩት ካህናት ነበር፤ እገልጋዮቹ ቆሻሻውን ለማስወገድ ይህ የመጨረሻ ቦታ ነበር። ከዚህ ግን ፈጽሞ አያልፍም። በክርስትናም ሕይወት ውስጥ የኃጢአት ፍርድ በክርስቶስ መስቀል ላይ ያልቃል። ከዚያ ግን አልፎ በዕለታዊ ኑሮ ውስጥ ለምናደርገው መተላለፍ በጌታ ቃል እንነፃለን። የመታጠቢያው ሰን የጌታ ቃል ምሳሌ ነውና። ቅድስት ለኃጢአት የሚፈርድበት ቦታ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሙላት የሚለማመዱበት ሥፍራ ነው።

የምሰለዎች እግሮች በናስ የተለበጡ መሆናቸውና የቀሩት ግን የአምላክነት (መለኮታዊ) ምሳሌ በሆነው በወርቅ የተለበጡ ለመሆናቸው ምክንያት ነበራቸው። ይኸውም እግሮቻቸው ቆሻሻ ከሆነ ውድ ቅድስት ከመግባታቸው በፊት መንፃት እንደ ነበረባቸው ለካህናቱ ለማመልከት ነው። በሩ በሁለቱም ሥፍራዎች መካከል በመሆኑ ወርቅም ናስም በአንድነት ለመያዝ ችሏል።

መጋረጃዎቹ ግን በጨርቁም ዓይነት ሆነ በቀለም ዓይነቶች ከደጁ መግቢያ በር ጋር አንድ ዓይነት ስለነበሩ፤ ስለ እነርሱ እንደገና መዘርዘሩ አስፈላጊ ሆኖ አላገኘሁትም። የሆነ ሆኖ ስለ ምሳሌያዊነታቸውም ሆነ ስለ ቀለማቸው ለማወቅ ከተፈለገ ወደ ኋላ ተመልሶ ስለ ደጁ

አደባባይ የተሰጠውን ማብራሪያ ማየት ይቻላል።

የደጃ አደባባይ ዋና መልእክት የክርስቶስን ጽድቅ ለዓለም ሰዎች ማሳየት ነበር። ይህ ወደ ቅድስት የሚያስገባው በር ግን ወደ ክርስቶስ መጥተው የኃጢአትን ይቅርታ በማግኘት እንደገና ለተወለዱት በክርስቶስ ወደ ተትረፈረፈ ሕይወት መግባት ሲያመለክት ያንን ክርስቶሳዊ ሙላት ደግሞ በሕይወታቸው ውስጥ የመለማመዱ እውነት እንዳለ ያሳያል። “እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ” (ዮሐ. 10:10) በማለት የመጣበትንና ሕይወቱን የሰጠበትን ዓላማ ጌታ ኢየሱስ የገለጸው በዚህ ምክንያት ነበር። ከአምስቱ ምሰሶዎች ቁጥር እንደምንረዳው ወደዚህ ሕይወት መግባት የእያንዳንዱ ክርስቲያን ኃላፊነት ነው። ይህን ለማድረግ ከፈለግን ግን ከኃጢአት መንፃት ግዴታችን ይሆናል። በሥጋዊነት የሚኖር ከእግዚአብሔር ሙላት ለመካፈል አይችልም። እግዚአብሔር ቅዱስ አምላክ በመሆኑ እኛም የተቀደስን እንድንሆን ያስፈልገናል። በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ ለመኖር የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያስፈልገናል። በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ከእኔነት ትምክህትና ከኃጢአት (ከሥጋዊ ነገሮች) ነፃ መሆን ይኖርብናል። ወደ እግዚአብሔር ሙላት እንድንገባና ከሙላቱ እንድንካፈል ጌታ በፀጋው ይርዳን።

በዚህ በር መጋረጃውን ገልጠው ከገቡ በኋላ ቀና ብለው ቢያዩ ካህናት የሚመለከቷቸው ሌሎች መጋረጃዎች አሉ። አሁን ስለ እነዚህ የውስጥ መጋረጃዎች ይዞታ ሊኖሩን የሚገባንን አንዳንድ ሃሳቦች ብቻ ሳይሆን ስለ እነርሱ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ዓይነት ማብራሪያ እንደሚሰጥባቸው እንመለከታለን። “ደግሞም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ የተሠሩ አሥር መጋረጃዎች ያለበትን ማደሪያ ሥራ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቢል በእነርሱ ላይ ይሁኑ። ...አምሳ የወርቅ መያዣዎች ሥራ፤ ማደሪያውንም አንድ እንዲሆን መጋረጃችን እርስበርሳቸው በመያዣዎች አጋጥማቸው።” (ዘጸ. 26:1 ና

6)

ከአራት ዘጸአት እንደምናነበው የመጋረጃዎቹ ብዛት አሥር ሲሆን

በሁለት ተከፍለው እንደኛው የእምስት መጋረጃዎች ስብስብ ሲኖረው፤ የቀሩትም እምስት መጋረጃዎች እንዲሁ በሌላው ወገን ነበሩ። እያንዳንዱ መጋረጃ ግን ሃያ ስምንት ክንድ ስፋትና አራት ክንድ ርዝመት ነበረው። እነዚህ መጋረጃዎች የተያያዙት ባሏቸው ዘርፎችና ለዚሁ አገልግሎት ተብለው በተሠሩት ቀለበቶች ነበር። በዚህ ዓይነት ተገጣጥሙ፤ ከሐር የተሠሩት፤ ሰማያዊ፤ ሐምራዊና ቀይ ቀለም ያላቸው መጋረጃዎች በተዘረጉ ጊዜ ጣራዎቹን በሙሉ ይሸፍኑ ነበር። ቀደም ሲል እንደተነጋገርንበት፤ ይህ ድንኳን ውጫዊ መደረቢያ ወይም መጋረጃዎች ነበሩት። እነዚህ መደረቢያዎች ከውጭ ሊታዩ ዓይንን የሚግርኩ እንደነበሩና የክርስቶስ ሥጋ ምሳሌ እንደ ነበሩ ለመግለጽ መሞከሬ ይታወሳል። የእነዚህ ውስጣዊ መጋረጃዎች መልክ ግን የዚህ ሃሳብ ተቃራኒ ነበር። ይኸውም መጋረጃዎቹ በሰማያዊ፤ በሐምራዊና በቀይ ኅብረ ቀለማት ያጌጡ ስለ ነበሩ ውበታቸው ዓይንን የሚግርክ ነበር።

እንደ ፊተኞቹ ሁሉ እነዚህም መጋረጃዎች የክርስቶስ ምሳሌ ነበሩ። ልዩነት ቢኖራቸው ግን፤ እነዚህ የውስጥ መጋረጃዎች እንደ መሆናቸው መጠን ሊያዩላቸው የሚችሉት ሰዎች በቅድስትና በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የሚያገለግሉ ካህናት ብቻ ነበሩ። እነዚያ የክርስቶስን ውጫዊ ሁኔታ እንደሚያሳዩት እነዚህ ደግሞ ውስጣዊ ቁንጅናውን የሚያሳዩ ነበሩ። የክርስቶስን ውስጣዊ ውበት ለማየት የሚችሉት ከእርሱ ጋር በቅርብ የሚኖሩት አገልጋዮቹ ብቻ ነበሩ ቢባል ውሸት የሌለበት ሐቅ ነው። ከእርሱ ጋር የሚኖሩት በክርስቶስ ውስጥ ከሚያዩት አንዳንዱን ለምሳሌ ብንጠቅስ፤ የሐሩ ምሳሌ እንደምንረዳው የክርስቶስ ጽድቅ አንዱ ነው። ስለዚህ ነው ዮሐንስ “ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጽድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው” ያለው። (1ዮሐ. 2:1) ይህ የክርስቶስ ጽድቅ ከጊዜ በኋላ ያገኘው ነገር ሳይሆን ገና በሥጋ ሳይወለድ ከዘላለም የነበረው ነው። “መልአኩም መልሶ እንዲህ ላላት፤ መንፈስ ቅዱስ በእንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይፀልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከእንቺ የሚወለደው ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ

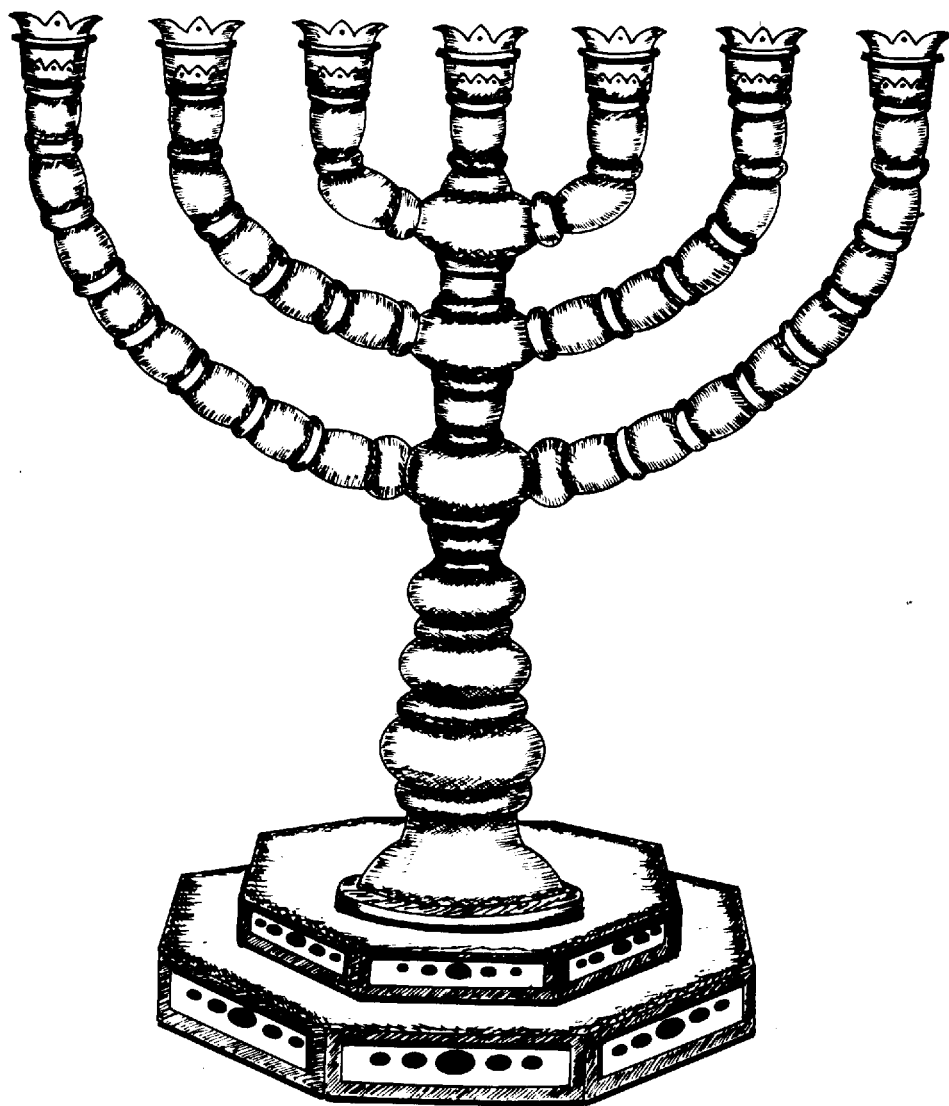
ይባላል።” (ሉቃ. 1:35) የሐሩም ቀለሞች እንደሚያመለክቱት ከእርሱ ጋር በቅርብ የሚኖሩት አገልጋዮች ለማየት የሚችሉት አምላካዊነቱን ጠቅላላ ግርማውንና ሥጋ ለብሶ ሰው በሆነ ጊዜ የነበረውን ፍጹምነት ነው። ስለዚህ ነቢዩ በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልቶ ስለ ጌታ ኢየሱስ አመጣጥ በትንቢቱ እንዲህ አለ:- “ሕፃን ተወልዶልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፤ ስሙም ድንቅ መካር፤ ኃያል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል።” (ኢሳ. 9:6) ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደዚህ ይላል:- “እናንተ በሩቅ ያላችሁ የሠራሁትን ስሙ፤ እናንተም በቅርብ ያላችሁ ኃይሌን እወቁ። ... ዓይኖችህ ንጉሡን በውበቱ ያዩታል፤ እነርሱም በሩቅ ያለች ምድርን ያዩአታል።” (ኢሳ. 33:13 ና 17) ወገኖቼ ኑ ቀርበን ንጉሳችንን በውበቱ እንየው።

2A የወርቁ መቅረዝ

በማደሪያው ድንኳን ሁለተኛ ክፍል ወይም ቅድስት ውስጥ ከሚገኙት ቁሳቁስ ይህ የወርቅ መቅረዝ የመጀመሪያው ዕቃ ነበር። ይህም የኅብስቱ ገበታ ትይዩ በደቡብ በኩል ይቆም ነበር። እግዚአብሔር ለሙሴ ስለ ሌሎች የማደሪያም ድንኳን ዕቃዎች አሠራር እንደ ገለጸለት ሁሉ ስለዚህም አሠራር አስፈላጊውን መመሪያ በመስጠት እርሱ እንዳሳይው እድርጎ ይሠራ ዘንድ አስጠንቅቆት ነበር። “መቅረዝንም ከጥሩ ወርቅ አድርግ፤ መቅረዙ ከእግሩና ከአገዳው ጋር በተቀጠቀጠ ሥራ ይደረግ፤ ጽዋዎቹም ጉብጉቦቹም አበቦቹም አንድነት በእርሱ ይደረጉበት። ...በተራራ ላይ እንዳሳየሁህ ምሳሌ እንድትሠራ ተጠንቀቅ።” (ዘጸ. 25:31 ና 40)

“በስተጎሱ ስድስት ቅርንጫፎች ይውጡለት፤ ሦስት የመቅረዙ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን፤ ሦስትም የመቅረዙ ቅርንጫፎች በሌላ ወገን ይውጡ። ... መኮስተሪያዎችዋን የኮስታሪ ማድረጊያዎችዋን ከጥሩ ወርቅ አድርግ። መቅረዙም ዕቃውም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ ይሠሩ።” (ዘጸ. 25:32፤ 38 ና 39)

ገፍ. ሥዕል፣ የወርቅ መቅረዝ

ይህ መቅረዝ በሥዕሉ ላይ እንደሚታየው ስድስት ቅርንጫፎችና እንድ ማዕከላዊ የመብራት ምሰሶ ያለው ሆኖ ስለ ተሠራ በጠቅላላው ሰባት የመብራት ቅርንጫፎች ነበሩት። ሁሉም ከእንድ ወርቅ ነበር የተቀረጹት። “ጉብዑቸና ቅርንጫፎቹ ሁሉ ከእርሱ ጋር እንድ ይሁኑ፤ ሁሉም እንድ ሆኖ ከተቀረጸ ከጥሩ ወርቅ ይደረግ።” (ዘጸ. 25:36) ስድስቱ ቅርንጫፎች ሲሠሩ ለእያንዳንዳቸው ሦስት የለውዝ አበባ የሚመስሉ ጽዋዎች የተቀረጸላቸው ሲሆኑ ለመካከለኛው ግን እራት የለውዝ አበባ የሚመስሉ ጽዋዎች ተቀርጸለት ነበር የተሠራው። በሌላ አነጋገር የመካከለኛው እንድ ትርፍ የሆነ የለውዝ አበባ መሳይ የጽዋ ቅርጽ ነበረው ማለት ነው። ይህንንም ለማስተዋል ሥዕሉን ደህና አድርገው ይመልከቱ። ይህ በዚህ ዓይነት ከተቀጠቀጠ ከእንድ ከጥሩ ወርቅ የተቀረጸው መቅረዝ በጣም የሚያምር እንደ ነበር ሊቃውንት ይነግሩናል። የመቅረዙ ወርቅ መጠን እንድ መክለት ነበር። (ዘጸ. 25:39) ይህ በገንዘብ ሲተመን እንድ መቶ ሁለት ሺህ አምስት መቶ የኢትዮጵያ ብር ነው።

ሌላው አስገራሚ ነገር ደግሞ ከወርቅ ተቀጥቶ፤ የአበባ ቅርጽ ወጥቶለት የተሠራው መቅረዙ ብቻ አልነበረም። ለመቅረዙ መብራት የሚያስፈልገውም ነዳጅ፤ ከተወቀጠ ወይራ የተገኘ ዘይት ነበር። “እንተም መብራቱን ሁልጊዜ ያበሩት ዘንድ ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለ ጥሩ የወይራ ዘይት እንዲያመጡልህ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው።” (ዘጸ. 27:20)

የዚህ መቅረዝ አገልግሎት በማደሪያው ድንኳን ውስጥ አስፈላጊ በሆነ ጊዜ መብራት መስጠት ሳይሆን፤ ባለማቋረጥ ብርሃንን እንዲሰጥ ነበር። ይህ መቅረዝ ሁልጊዜ ይበራ ስለ ነበረ የብርሃንና የጨለማ መፈራረቅ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ በተለይም በቅድስት ቦታ በፍጹም ታይቶ እያውቅም።

ከመቅረዙና ከዘይቱ ሌላ በዚህ ሥፍራ አገልግሎት የሚሰጡት ሁለት ዕቃዎች መኮስተሪያዎችና የኩስታሪ ማድረጊያዎች ነበሩ። “መኮስተሪያዎችዋን የኩስታሪ ማድረጊያዎችዋንም ከጥሩ ወርቅ አድርግ።”

(ዘጸ. 25:38) እንግዲህ ከተወቀጠ ወይራ ከተገኘው ዘይት በስተቀር፤ መቅረዙና ከእርሱ ጋር በእገልግሎት ላይ የሚውሉት ቁሳቁሶች ሁሉ ከተቀጠቀጠ ጥሩ ወርቅ የተሠሩ መሆናቸውን እናስተውል።

መቅረዙ በመጀመሪያ ደረጃ የክርስቶስ ምሳሌ ሲሆን በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ የክርስቲያኖች ምሳሌ ነበር። ወርቅ የመለኮት ምሳሌ መሆኑን ደጋግሞ ለመግለጽ የሞከርኩ ይመስለኛል። የተቀጠቀጠ ወርቅ የክርስቶስ ሥቃይ ምሳሌ ነው። ጌታ ኢየሱስ የእኛ ብርሃን ለመሆን ምን ዓይነት ታላቅ ስቃይ እንደ ተቀበለ ማስታወስ አያገጥንም። በቃሉ ውስጥ ቁልጭ ባለ ሁኔታ ተጽፎ ይነበባል። “እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፤ ስለበደላችንም ደቀቀ፤ የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቁሰል እኛ ተፈወስን።” (ኢሳ. 53:5)

ቀደም ብዬ እንደ ጠቀስኩት መቅረዙ በዚህ ዓይነት ሁኔታ የተሠራው ከእንድ ወርቅ ነበር። ቅርጾቹን ያገኘው ከተቀጠቀጠ በኋላ ነበር። ከቅርንጫፎቹ መካከለኛው የክርስቶስ ምሳሌ ሲሆን የቀሩቱ የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናቸው። ቤተ ክርስቲያን ስል፤ ከዓለም ተጠርተው በክርስቶስ ደም በመንፃት ለእግዚአብሔር የተለዩ የክርስቲያን ጉባኤ ወይም ማኅበር ማለቱ እንደሆነ እንድታውቁልኝ እፈልጋለሁ። መቅረዙን ስናስተውል የምናያቸው ስድስቱ ቅርንጫፎች በመካከለኛው እንደ ተገኙና የእርሱ ቅርንጫፎች እንደሆኑ፤ ክርስቲያኖችም ከክርስቶስ የሥቃይ ፍሬ የተገኙ የእርሱ ቅርንጫፎች ናቸው። “እግዚአብሔር በደዌ ያደቅቀው ዘንድ ፈቀደ፤ ነፍሱን ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል።” (ኢሳ. 53:10) “ብዙ ልጆችን ወደ ክብሩ ሲያመጣ የመጻናቸውን ራስ በመክራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሳ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና።” (ዕብ. 2:10) ክርስቶስ በመስቀል ላይ የተሰቃየው፤ ዘሩን ወይም ከእርሱ ሥቃይ የተነሣ የምትገኘውን ምርት ይኸውም ቤተ ክርስቲያንን ለማፍራት ነበር። “ባሎች ሆይ፤ ክርስቶስ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን እንደወደዳት ሚስቶቻችሁን ውደዱ፤ በውኃ መታጠብና ከቃሉ ጋር አንጽቶ እንዲቀድሳት ስለ እርስዋ ራሱን አሳልፎ

ሰጠ።” (ኤፌ. 5:25) እንግዲህ ክርስቲያኖች የክርስቶስ ቅርንጫፎች ናቸው። “እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተ ቅርንጫፎች ናችሁ” (ዮሐ. 15:5) ብሎ ክርስቶስ በግልጽ ይነግረናል። ስለዚህ ጳውሎስ፡- “ነገር ግን የአካሉ ብልቶች ስለሆንን፤ ክርስቶስ ደግሞ ለቤተ ክርስቲያን እንዳደረገላት፤ ይመግበዋል ይንከባከበውማል” (ኤፌ. 5:30) ይላል። ወርቁ የእምላክነት ምሳሌ ሲሆን ቅርንጫፎቹ እንዴት የክርስቲያኖች ምሳሌ ለመሆን ይችላሉ? ለሚለው ጥያቄ ጴጥሮስ ቀደም ብሎ መልስ ሰጥቶበታል። “ስለ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተሰፋ ቃል እንድትሆኑ፤ በእነዚያ ክብርና በጎነት የከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋን ሰጠን” (2ኢጥ. 1:4) በማለት ከመለኮት ባሕርይ ተካፋይ መሆናችንን ያረጋግጣል።

ሌላው ከመቅረዙ አሠራር የምንገነዘበው ነገር፤ ይህ መቅረዝ በለውዝ አበባ ቅርጽ ዓይነት ከመሠራቱም በላይ በማዕከላዊው ቅርንጫፍ ላይ ያሉት አራት ሲሆኑ በቀሩት ቅርንጫፎች ላይ እያንዳንዳቸው ሦስት ብቻ እንደ ነበሩ ነው። ምንም እንኳን ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች ብንሆንም፤ ክርስቶስ ፍጹም እግዚአብሔር በመሆኑ ከእኛ እጅግ የበለጠ መሆኑን እናውቃለን። የመቅረዙ ምሳሌ እንደሚያሳየው ክርስቶስ የዓለም ብርሃን ነው። “ደግሞም ኢየሱስ፡- እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ ተናገራቸው።” (ዮሐ. 8:12) ክርስቲያኖች የዓለም ብርሃን ናቸው። “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።” (ማቴ. 5:14) “በእነርሱም መካከል የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ።” (ፊል. 2:15) ይህም ብቻ አይደለም። ክርስቶስ በባሕርዩ ብርሃን እንደ ሆነ ክርስቲያኖችም እንዲሁ ናቸው። “ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁና አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ።” (ኤፌ. 4:8) ነገር ግን የለውዙ አበባ ቅርጽ እንደሚያሳየው ትልቅ ልዩነት አለ። ምንም እንኳን የክርስቲያኖች ብርሃን እንደገና እየጨመረ የሚሄድ ቢሆንም የክርስቶስ ብርሃንነት ፍጹም ስለሆነ ማንም ሊቀርበው አይችልም። “እርሱ

ብቻ የማይሞት ነው፤ ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ይኖራል፤ እንደ ሰው እንኳን አላየውም ሊያየውም አይቻለውም።” (1ጢሞ. 6:16)

በመቅረዙ ላይ የተቀረጸው በለውዙ አበባ ቅርጽ ሌሎች ምሳሌዎችንም ያዘለ ነበር። የለውዝ አበባ ስለ ታቦት በምናጠናበት ጊዜ በሙሴ (በአሮን) በትር ምሳሌ ውስጥ ለማየት እንደምንችለው የክርስቶስ ምሳሌ ነበር። ክርስቶስ የትንሣኤ መጀመሪያ እንደመሆኑ መጠን ከክርስቲያኖች ይበልጣል። የክርስቲያን ትንሣኤ የክርስቶስ ትንሣኤ ፍሬ ነውና “እርሱም የአካሉ ማለት የቢተ ክርስቲያን ራስ ነው። እርሱም በሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ፤ መጀመሪያ ከሙታን በኩር ነው።” (ቆላ. 1:18) “ከእርሱ ጋር አስነሳን፤ በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ሥፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።” (ኤፌ. 2:7)

የመቅረዙ ዋና አገልግሎት ብርሃን መስጠት ነበር ካልን፤ ታዲያ እሳትና አበባ ምን ዓይነት ግንኙነት ቢኖራቸው ነበር መቅረዙ በአበባ ቅርጽ የተሠራው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ይህን ጥያቄ ለመመለስ የሚረዳን ሙሴ ያየውን ቁጥቋጦ ሳያቃጥል ይነድ የነበረውን እሳት ማስታወስ ነው። (ዘጸ. 3:1-3) ለእግዚአብሔር ብርሃን መሆን ማለት መቃጠል ማለት አይደለም፤ ነገር ግን በክርስትና ሕይወት ማበብና ፍሬ ማፍራት ማለት ነው። እውነተኛ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በክርስቲያኖች ሕይወት የሚታየው፤ በጌታ ኃይል ለዓለም ብርሃን በመሆን እንደ መጠራታቸው ሲኖሩ ብቻ ነው። ሕይወትን ለእግዚአብሔር አስረክቦ ብርሃን ሆኖ መኖር፤ ምንም ዓይነት የደስታ አበባ የሚያጠግብ ፍሬ የማይገኝበት ደረቅ ምኞት ብቻ የሚመስላቸው ሰዎች አይጠፉም። ነገር ግን እንደዚህ እንዳይደለ ከመቅረዙ ምሳሌ ብቻ ሳይሆን በጌታ፤ ለጌታ ከሚኖሩት ክርስቲያኖች ሕይወት ለማየት ይቻላል።

ከወርቁ መቅረዝ ወደ ዘይቱ ከመሄዳችን በፊት፤ መቅረዙ የዓለም ብርሃን የሆነው የክርስቶስና የእርሱ አካል በመሆን ዛሬ ለዓለም ብርሃን እንድትሆን በዓለም ውስጥ ያለችው የቢተ ክርስቲያን ምሳሌ መሆኑን እናስተውል። የመቅረዙ ቅርንጫፎች የቢተ ክርስቲያን ምሳሌ ሲሆኑ፤

የመካከለኛውና የቀሩት ቅርንጫፎች የተጣበቁበት የክርስቶስ ምሳሌ ነበር። ይህም ክርስቶስ በክርስቲያኖች መካከል ነው ማለት ነው። ዛሬም ቢሆን እንዲሁ ቤተ ክርስቲያን ብርሃን ለመሆን የምትችለው የዓለም ብርሃን የሆነው ክርስቶስ በመካከልዋ ሲገኝ ብቻ ነው። ደስ የሚያሰኘው ግን ክርስቶስ ዛሬ በመካከልዋ እንደሆነ ያለምንም ጥርጥር ለመናገርና ለማየት መቻላችን ነው። “የሚናገረኝንም ድምፅ ለማየት ዘወር አልሁ፤ ዘወርም ብዬ ሰባት የወርቅ መቅረዞች አየሁ፤ በመቅረዞቹም መካከል የሰው ልጅ የሚመስለውን አየሁ፤ እርሱም እስከ እግሩ ድረስ ልብስ የለበሰው ደረቱንም በወርቅ መታጠቅያ የታጠቀ ነበረ።” (ራእ. 1:12-13)

ክርስቶስ የዓለም ብርሃን ለመሆን እንደተሠቃየ ሁሉ ቤተ ክርስቲያንም ዛሬ በዓለም ውስጥ ሳላች ክርስቶስን በመምሰል ብርሃን የምትሰጥ ከሆነ ይህን አቋም የምታገኘው በብዙ ደስታና መከራ ውስጥ በማለፍ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራል። “በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።” (2ጢሞ. 3:12) ጌታ ይህ እንደሚሆን ተናግሮ ነበር። “በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።” (ዮሐ. 16:33) ስለዚህ ነበር ሐዋርያት እንደዚህ እያሉ፡- “ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል እያሉ፤ ወደ ልስጥራን ወደ ኢቆንዮንም ወደ አንጾኪያም ተመለሱ።” (ዮሐ. ሥራ 14:22) ለወንጌል ሥራ ብርሃን የሆኑት።

መቅረዙ ያለ ዘይት ምንም ዓይነት አገልግሎት አይሰጥም። መቅረዙ የተለመደ አገልግሎት እንዲሰጥ ዘይት ያስፈልገዋል። ስለዚህ ነበር እግዚአብሔር ለሙሴ፡- “እንተም መብራቱን ሁልጊዜ ያበሩት ዘንድ ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለ ጥሩ የወይራ ዘይት እንዲያመጡልህ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው” ያለው (ዘጸ. 27:20)። ለዚህ መብራት የሚሆን ዘይት ከተወቀጠ ወይራ የተገኘ ነበር። ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ እንደሆነ በእዲስ ኪዳን ውስጥ በብዙ ቦታ ተጠቅሷል። (ዕብ. 1:9፤ ማቴ. 25:1-13) ሥጋችን የመቅረዙ ምሳሌ ሲሆን

በሕይወታችን ውስጥ ሆኖ ለሚያበራው መንፈስ ቅዱስ ምሳሌ የሆነው የወይራው ዘይት ነው። መቅረዙ የዘይቱ መያዣ እንደመሆኑ መጠን ዘይቱ በመቅረዙ ውስጥ ነበር የሚፈለው። በመቅረዙ ላይ የነበረው ብርሃን የሚሰጠው እሳት ደግሞ የወርቁን መቅረዝ ውበት ሁሉ ያሳይ ነበር። መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስም በክርስቲያንም ውስጥ ሆኖ ሲያበራ የክርስቶስንም ሆነ የክርስቲያንን ሁለንተና ያሳያል። ስለዚህ ነበር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሲናገር፤ ከእርሱ ወስዶ እንደሚነግረን የገለጸው “የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን እሁን ልትሸከሙት አትችሉም። ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል። እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና። ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል አልሁ።” (ዮሐ. 16:12-15)

ስለዚህ ነው ዛሬ መንፈስ ቅዱስ ጉድለታችንን የሚያሳየን፤ ስለ ጥፋታችንም የሚወቅሰን ያለ እርሱ ምንም ነገር ለማየት እንችልምና። “እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት፤ ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።” (ዮሐ. 16:8) ዳዊትም ይህን ስለተረዳ ነው “የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን” ያለው። (መዝ. 35:9)

ስለዚህ ነው እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ብርሃን በሕይወታችን ውስጥ ያበራው። “በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን የክብሩን እውቀት ብርሃን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበረ፡- በጨለማ ብርሃን ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና።” (2ቆሮ. 4:6) በመጀመሪያ ራሳችንን ለማየት እንድንችል፤ በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ በጨለማ ላሉት እንድናበራላቸው ይህን ብርሃን በእኛ ያበራል። በማደሪያው ድንኳን ውስጥ መብራት ሁልጊዜ ያለማቋረጥ ይበራ እንደነበር፤ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስም ሁልጊዜ ብርሃኑን ከማብራት አያቋርጥም። “በጨለማም ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና።” ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለማብራት የተጠራ ክርስቲያን ጨለማ

የሚሆንበት ጊዜ የለምና እንደ መጠራታችን እንኑር።

ዘይት ብርሃን የማይሰጠው በቆሸሸ ጊዜ ብቻ ነው። ስለዚህም ክርስቲያኖች ብርሃንነታችን ለዓለም የማይታወቀውና የማይታየው በኃጢአት ውስጥ ስንመላለስ ነው። ስለዚህ “መንፈስን አታጥፉ” (1ተሰ. 5:19) የሚል ማስጠንቀቂያ ተሰጠን።

ለመቅረዙ የሚያገለግለው ዘይት ከተወቀጠ ወይራ የተገኘ መሆኑ የሚያሳየው በዓለም ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ሆኖ ሲያበራ ብዙውን ጊዜ እንደሚያዝን ነው። የሚያዝነውም እንደ እርሱ ፈቃድ ሳይሆን እንደ ሥጋ ፈቃድ ስለምንመላለስ ነው። ስለዚህ ነው፡- “ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ” የተባልነው። (ኤፌ. 4:30)

የመቅረዙን አገልግሎት ለማጠቃለል ያህል፤ የመቅረዙ መብራት ከወርቅ የተሠራውን መቅረዝ ውበት ስለሚያሳይ የተመልካቹን ዓይን ይማርክ ነበር። መብራቱ ያለማቋረጥ በእግዚአብሔር ፊት ይበራ ስለነበር ካህናት ያለ ምንም ችግር ሁልጊዜ አገልግሎት ይሰጡ ነበር። በእግዚአብሔር ብርሃን ውስጥ መኖር የእግዚአብሔርን ውበት ያሳየናል። ለአገልግሎቱም ብርሃንና ኃይልን የምንቀዳጀው ከእርሱ ነው።

ትልቁ የካህኑ አገልግሎት መቅረዙ ብርሃን እንዲሰጥ ለማድረግ ዘይት መመላትና አመዱን በመከሰተሪያ ላይ ማራገፍ ነበር። ዛሬ የእኛ ትልቁ ሥራ በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልተን በየጊዜው በአገልግሎት ውስጥ ጣልቃ የሚገቡትን ሥጋዊ ሃሳቦች ለመብራታችን መሰናክል እንዳይሆኑ ከሕይወታችን በማስወገድ ለጌታ እያበራን በብርሃን ውስጥ ሆነን ማገልገል ብቻ ነው። ከክብሩ ተካፍለን ለዓለም እንድናንጸባርቅ ጌታ ይህን ዕድል ስለ ሰጠን ክብርና ገናናነት ለስሙ ይሁን። “እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስታወት እያብለጩለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።”

3▲ የኅብስት ገበታ

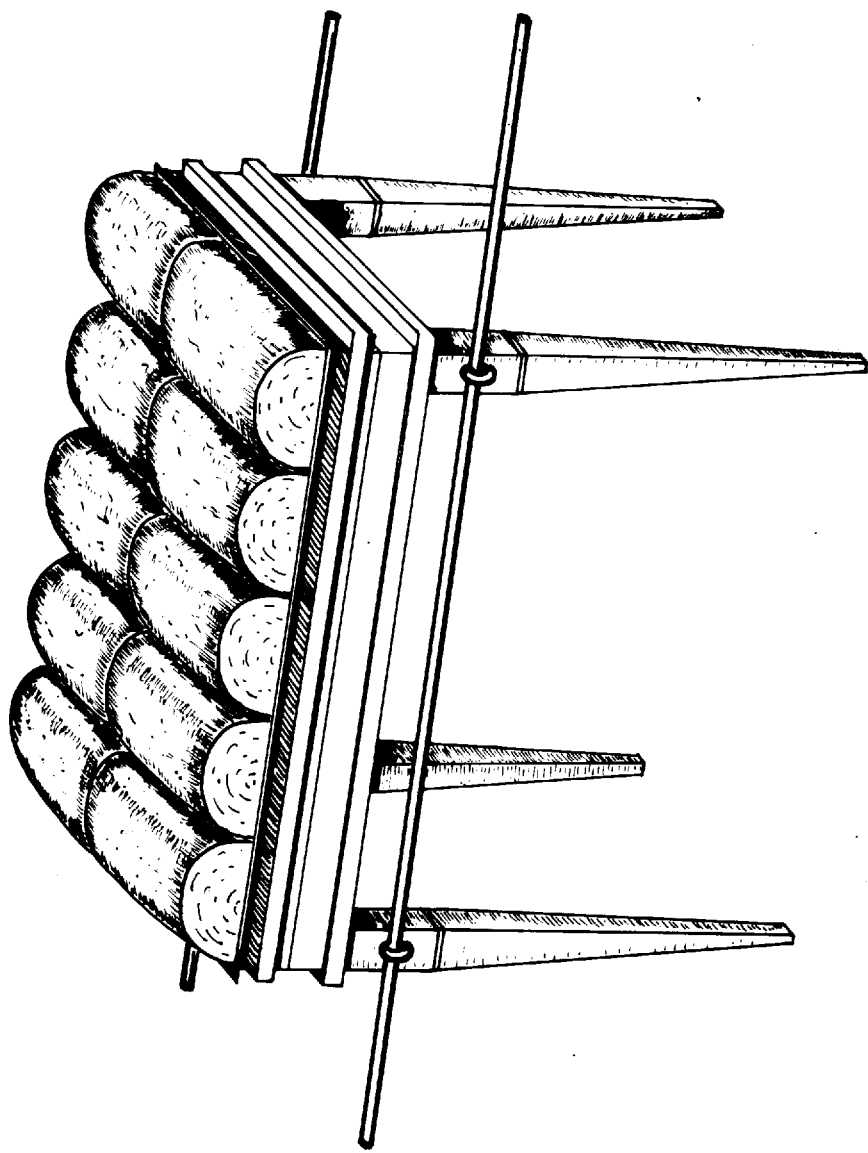
የኅብስት ገበታ በቅድስቱ ክፍል ውስጥ ከሚገኙት ቁሳቁስ ሁለተኛው ነው። የሚገኘውም በስተሰሜን ሆኖ በወርቁ መቅረዝ ትይዩ ነበር። በመቅረዙ ላይ የሚታየው የእሳት ነበልባል ሲሆን፤ በዚህኛው ላይ ግን አሥራ ሁለት ኅብስት (ዳቦ) ነበር።

ገበታው የተሠራው እንደ ሌሎቹ ዕቃዎች፤ ለሙሴ በተሰጠው መመሪያ መሠረት ነበር። “ርዝመቱም ሁለት ክንድ፤ ወርዱም አንድ ክንድ፤ ቁመቱ አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታ ከግራር እንጨት ሥራ። በጥሩ ወርቅም ትላብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አድርግለት።” (ዘጸ. 25:23-24) ከተሰጠው መመሪያ እንደምንረዳው፤ የገበታው ርዝመት ሁለት ክንድ፤ ወርዱ አንድ ክንድ፤ ከፍታው አንድ ክንድ ተኩል ነበር። ገበታው የተሠራው ከግራር እንጨት ሆኖ በወርቅ የተለበጠ ነበር። ሁኔታውን ግልጥ አድርጎ ማሳየት ቢያስቸግርም፤ ገበታው ዙሪያውን በወርቅ አክሊል የተሸለመና የመሸከሚያውን መሎጊያዎች የሚያቅፉ አራት ቀለበቶች እንደ ነበሩት ማስተዋል እንችላለን። ሌሎችም ነገሮች ከገበታው ጋር አገልግሎት ይሰጡ ነበር። “ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ ወጭቶችዋን ጭልፋዎችዋንም መቅጃዎችዋንም ጽዋዋንም አድርግ፤ እነርሱንም ከጥሩ ወርቅ አድርጋቸው።” (ዘጸ. 25:29)

የገበታው ዐቢይ አገልግሎት ኅብስት ለማስቀመጥ ነበር። አሥራ ሁለት ኅብስት (ዳቦ) ሁልጊዜ በገበታው ላይ እንዲገኝ የግድ ነበር። ይህ ዳቦ የተለያዩ መጠሪያዎች አሉት፤ “ገበታም ላይ የገጽ ኅብስት ሁልጊዜ በፊቱ ታደርጋለህ።” (ዘጸ. 25:30) እዚህ ቦታ የገጽ ኅብስት ይላል። ገጽ ማለት ፊት ማለት ሲሆን ኅብስት ማለት ዳቦ ወይም እንጀራ ማለት ነው። በሌላ ቦታ ደግሞ “ሁልጊዜ የሚኖር እንጀራ” (ዘጸ. 4:7) ይባላል። ሌላው የመጠሪያው ስሙ “የተቀደሰ እንጀራ” ነበር። (1ኛሙ. 21:4) በዚህ ኅብስት ላይ ዕጣን ይፈስበት ነበር።

ከግራር እንጨት ተሠርቶ በወርቅ የተለበጠው ገበታ፣ እምላክ ሆኖ ሥጋ የለበሰው የክርስቶስ ምሳሌ ነው። በገበታው ክፈፍ ዙሪያ የነበረው አክሊል፣ ሞትን አሸንፎ በእሾህ ፋንታ የክብርን አክሊል፣ በባሪያ ፋንታ ጌታ ተብሎ፣ በስድብም ፋንታ ምስጋና የተቀዳጀውን ክርስቶስን በክብሩ ያሳያል። “በዚህም ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፤ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ፣ መላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደ ሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው።” (ፊል. 2:9-11)

በዚህ ሥፍራ ትልቅ ትርጉም ያለው ገበታው ሳይሆን ኅብስቱ መሆኑ ገሐድ ስለሆነ ብዙ ለመግለጽ መሞከር አስፈላጊ መስሎ አልታየኝም። በአጠቃላይ የአሥራ ሁለቱን ኅብስትና የገበታውን ምሳሌ ብንመለከት፣ የኅብስትና የዕለታዊ ፍላጎታችን መሟላት ምሳሌ መሆናቸውን እንረዳለን። ኅብስቱ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ ነው። “እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቴ ነው እንጂ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም። የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው። ስለዚህ ጌታ ሆይ፣ ይህን እንጀራ ዘወትር ስጠን አሉት። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡- የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፣ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምን ሁልጊዜ አይራብም በእኔ የሚያምን ሁልጊዜ አይጠማም።” (ዮሐ. 6:32-35) ስለዚህ ጥሪው፣ “እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ፣ ወደ ውኃ ኑ፣ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሉም፣ ...ገንዘብም እንጀራ ሳይደለ፣ የድካማችሁንም ዋጋ ለማያጠግብ ነገር ትመዝናላችሁ? አድምጡኝ፣ በረከትንም ብሉ፣ ሰውነታችሁም በጮማ ደስ ይበለው” ይላል። (ኢሳ. 55:1-2)

ይህ ኅብስት ይዘጋጅ የነበረው ከጥሩ ዱቄት እርሾ ስይጨመርበት ነበር። እርሾ የኃጢአት ምሳሌ እንደ ሆነ ከዚህ በፊት መጠቀሱ የሚታወስ ነው። ይህ የኃጢአት ምሳሌ የሆነው እርሾ በኅብስቱ ውስጥ አልነበረም። የሕይወት ኅብስት በሆነው በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ በፍጹም ኃጢአት አልተገኘበትም። ዱቄቱ የክርስቶስ መከራ ምሳሌ ነው። ስንዴ ዳቦ ሆኖ ከመቅረቡ በፊት ይታጠባል፤ ይፈተጋል፤ ፀሐይ ላይ ይሰጣል ይፈጫል፤ ከዚህም እስፈላጊ የሆኑት ነገሮች ከተጠናቀቁ በኋላ በእሳት አማካይነት ተጋግሮ ለምግብነት ይቀርባል። ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ ሆኖ ያለ እርሾ (ያለ ኃጢአት) ስለ እኛ እራሱን በማቅረብ በብዙ መከራ ውስጥ እንዳለፈ መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራል። “ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።” (ዕብ. 4:15) “...ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ።” (ዕብ. 5:8)

ይህ የኅብስት ገበታ አንድነት ወይም ኅብረትን የሚያመለክት ነበር። ዛሬም ቢሆን በአንድ ገበታ አብረው ሁልጊዜ የሚቀርቡና የሚመገቡ ሰዎች ቤተሰብ፣ ወይም በጣም የሚዋደዱና አንድነት ያላቸው ሰዎች መሆናቸው የማይካድ ነው። አንድነትና ስምምነት የሌላቸው ግለሰቦች ከሌሎች ጋር በአንድነት አይበሉም። በተለይም ሰዎች በእገራችን በአንድ ገበታ አብረው ሲቀርቡ በመጎራረስ አንዱ በሌላው እጅ ስለሚበላ በገበታው ዙሪያ ምን ያህል ፍቅርና አንድነት እንዳለ ለመገመት እንኳን ለእኛ ባሕላችንን ለማያውቁ እንግዳም ቢሆን አስቸጋሪ አይሆንም። በማደራያው ድንኳን ውስጥ ያለው የኅብስት ገበታ ክርስቶስ ከክርስቲያኖች ጋር ያለውን ኅብረትና ክርስቲያኖች እርስ በርሳቸው ያላቸውን ኅብረት ይገልጻል። “እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፣ ማንም ድምጹን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።” (ራእ. 3:20)

የእስቆሮቱ ይሁዳ ኅብረቱ ከክርስቶስ ጋር ሳይሆን ከሰይጣን ጋር

ሰለ ነበረ ከክርስቶስ እጅ ቁራሽ ተቀብሎ እንድንቱን በመጣል ከመካከላቸው ተነስቶ ከነበረበት ብርሃን ቦታ፤ በሌሊት ወደ ጨለማ እንደወጣ በወንጌል ውስጥ ተነግሮናል። ከክርስቶስና ከሰይጣን ማዕድ በእንድ ጊዜ ለመካፈል እንደማይቻል ሲገልጽ ሐዋርያው እንዲህ ይላል፡- “የጌታን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ ልትጠጡ አትችሉም፤ ከጌታ ማዕድና ከአጋንንት ማዕድ ልትካፈሉ አትችሉም።” (1ቆሮ. 10:21)

ወደዚህ ኅብረት የጠራን እግዚአብሔር፡- “ወደ ልጁ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብረት የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው።” (1ቆሮ. 1:9) ስለሆነም እኛም በዚህ ኅብረት ውስጥ ከክርስቶስ ጋር መኖር አለብን። ካህናት በኅብስቱ ገበታ ላይ ኅብረት የሚያደርጉት በኅብስቱ ገበታ ትይዩ ከሚገኘው ከመቅረዙ ብርሃን ነበር። የመቅረዙ ብርሃን የማያቋርጥ ስለ ነበር በምንም ዓይነት በጨለማ አይቸገሩም ነበር።

ክርስቲያን በክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔርም ሆነ ከሌላ ክርስቲያን ወንድም ጋር ያለው ኅብረት በጌታ ኢየሱስ ብርሃን ውስጥ ነው። ክርስቲያን ከክርስቶስ ብርሃን ተለይቶ በጨለማ ውስጥ የሚመላለስ ከሆነ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ኅብረት ብቻ ሳይሆን ከሌላው ክርስቲያን ወገኑ ጋር ያለው ኅብረትም ይቋረጣል። ስለዚህ የጨለማውን ሥራ ከሕይወቱ ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብም ሆነ በፀሎት ካላስወገደ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረው ኅብረት ይቋረጣል። “ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እውነትንም አናደርግም።” (1ዮሐ. 1:6) ነገር ግን ኃጢአቱን በመናዘዝና በክርስቶስ ደም በመንፃት ያንን ኅብረት ለማደስ ይቻላል። “ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነፃል።” (1ዮሐ. 1:7) እንዲህ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ በጳውሎስ በኩል እንዲህ ይላል፡- “ለጌታ ደስ የሚያሰኘውን እየመረመራችሁ፤ እንደ ብርሃን ልጆች ተመላለሱ፤ ፍሬም ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር እትተባበሩ።” (ኤፌ. 5:9-10) ጨለማን

ለመግለጽ የሚችል ብርሃን ያለው እርሱ ብቻ መሆኑ ይታወስ።

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ከእርሱ ጋር ያለን ኅብረት መሆኑ ግልጽ ነገር ነው። መታለፍ የሌለበት ነገር ቢኖር ግን የክርስቲያኖችም ኅብረት እግዚአብሔርን እጅግ ደስ እንደሚያሰኘው ማስተዋል የሚገባ መሆኑን ነው። “ወንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ፤ እነሆ መልካም ነው፤ እነሆም ያማረ ነው።” (መዝ. 132:1) በማለት መንፈስ ቅዱስ የኅብረትን ታላቅነት የገለጸው ስለዚህ ነው።

ወደ ኅብስቱ ስንመለስ፤ ኅብስቱ በቁጥር አሥራ ሁለት እንደ ነበረ እናስታውሳለን። ይህም አሥራ ሁለቱን የእስራኤል ነገዶች ይወክላል። እግዚአብሔር በእስራኤላውያን መካከል በማደር ከእነርሱ ጋር እንድነት እንዲኖረው ማድረግ ብቻ ሳይሆን ጉድለታቸውንም ያሟላላቸው ነበር። ስለዚህ በቂ ምስክር የሚሆነን እስራኤላውያን በምድረ በጻ ሳሉ ሳይዘፋና ሳያጭዱ ከሰማይ መናን በማዝነብ፤ ከዓለትም ውኃን በማፍለቅ ሲመግባቸው፤ የለበሷቸው ልብሶችና ያደረጓቸው ጫማዎች ለዓርባ ዓመታት ያለማርጀት እንዲያገለግሏቸው በማድረግ ይንከባከባቸው እንደ ነበር ማስተዋል ነው። ዛሬም ቢሆን የክርስቲያኖችን ችግር የሚያሟላ እግዚአብሔር ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም። “አምላኬም እንደ ባለጠግነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።” (ፊል. 4:19) ይህም ሲባል ክርስቲያን መሥራት የለበትም ማለት አይደለም። አለመሥራት፤ የማይሠራ አይብላ የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ መቃወም ነውና።

ኅብስቱ የሚቀየረው በየሳምንቱ በሰንበት ቀን ሲሆን፤ አዲሱ ኅብስት በተተካ ጊዜ በላዩ ላይ ዕጣን ይደረግበት ነበር። የተቀየረውን ኅብስት ካህናት በተቀደሰ ስፍራ ይበሉታል። የኅብስቱ ትኩስነት የክርስቲያኖች ኅብረት እንዳይቀዘቅዝ በየጊዜው መታደስን ያመለክታል። “በአእምሮአችሁ መንፈስ ታደሱ” ይላልና። (ኤፌ. 4:23) ዕጣን በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የምስጋና ምሳሌ እንደሆነ በሚቀጥለው ርእስ ውስጥ በሰፊው ለማየት እንችላለን። ስለዚህ በኅብስቱ ላይ የተደረገው

ዕጣን እንደ ምሳሌነቱ ገብረት ውስጥ ብዙ ምስጋና እንዳለ ለመግለጽ ነበር። ግንኛውም ክርስቲያን ከጌታ ጋር በገብረት ሲኖር፤ እግዚአብሔር ጉድለቶቹን ሁሉ እንደሚያሟላለት ስለሚያውቅ ምስጋናው ታላቅ ይሆናል። ከሌላውም ክርስቲያን ጋር በገብረት ሲኖር ከፍቅሩ የተነሳ ለሐሜት ቦታ ሳይሰጥ በሁሉም ነገር ሌላው ከእርሱ እንደሚሻል በመቁጠር እግዚአብሔርን ያመሰግናል። ባለማመስገን እግዚአብሔር ስንት ጊዜ እንበድል እንደ ሆነ አላውቅም። ቃሉ ግን፡- “በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና” ይላል። (1ተሰ. 5:18)

እንግዲህ ወዳጄ ሆይ፤ ክርስቶስ ለፍጹም ገብረትና ጉድለቶችህንም እንደ ፈቃዱ ለማሟላት ስለሚጠበቅህ፤ ዛሬውኑ በእውነት ወደ እርሱ ቀርቦ በበረከቱ በመሞላት ስለ ውለታው በማመስገን በእርሱ ጥላ ውስጥ ኑር።

4A የዕጣን መሠዊያ

በቅድስት ውስጥ ከሚገኙት ቁሳቁስ ሦስተኛውና የመጨረሻው ዕቃ የዕጣኑ መሠዊያ ነበር። እርሱም የሚገኘው ልክ በቅድስተ ቅዱሳን መግቢያ በሚገኘው መጋረጃ ፊት ለፊት ነበር። አንድ ሰው ከዕጣኑ መሠዊያ ካለፈ በኋላ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት ምንም ያህል ጊዜ አይወስድበትም። “የዕጣን መሠዊያውን ሥራ፤ ከግራር እንጨት አድርገው። ርዝመቱ አንድ ክንድ፤ ስፋቱም አንድ ክንድ፤ አራት መዓዘን ይሁን፤ ከፍታውም ሁለት ክንድ ይሆናል። ... ሳይኛውንና የግድግዳውንም ዙሪያ ቀንዶቹንም በጥሩ ወርቅ ትለብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ ከፈፍ ታደርግለታለህ። ከክፈፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት። በዚህና በዚያ በሁለቱ ጎን ታደርጋቸዋለህ፤ ለመሸከምም የመሎጊያዎች ስፍራ ይሁኑ።” (ዘጸ. 30:1 ና 3-4)

ይህ የዕጣን መሠዊያ እንደናሱ መሠዊያ ወይም እንደ ቀሩት ቁሳቁስ ትልቅ አልነበረም። ነገር ግን እንደ ክንድ ርዝመት እንደ ክንድ በፋትና ሁለት ክንድ ከፍታ ያለው ሆኖ ባለ አራት ማዕዘን ነበር። እንደ ኅብስቱ ገበታ የዕጣኑ መሠዊያም ዙሪያውን የወርቅ ከፈፍና የመሎጊያ ማስተላለፊያ አራት ቀለበቶች ነበሩት። እንደ ናሱ መሠዊያ የዕጣኑም መሠዊያ አራት ቀንዶች ነበሩት። በናሱ መሠዊያና በዕጣኑ መሠዊያ መካከል ያሉት ልዩነቶች ብዙ አይደሉም። የመጀመሪያው ልዩነታቸውም፣ የናሱ መሠዊያ የሚገኘው በመጀመሪያው ክፍል ወይም በደጁ አደባባይ (አውደምሕረት) ውስጥ ሲሆን፣ የዕጣኑ መሠዊያ ግን በማደሪያው ሁለተኛ ክፍል ወይም በቅድስት ውስጥ ነበር። ሁለተኛው ልዩነታቸው የናሱ መሠዊያ ከግራር ተሠርቶ የተለበጠው በናሱ ሲሆን፣ የዕጣኑ መሠዊያ ግን የተሠራው ከግራር ሆኖ የተለበጠው በወርቅ ነበር። ሦስተኛው ልዩነት፣ የናሱ መሠዊያ ትልቅ ሲሆን የዕጣኑ መሠዊያ ደግሞ አነስተኛ ነበር። አራተኛውና የመጨረሻው ልዩነት፣ የናሱ መሠዊያ የተለያዩ መሥዋዕቶች ማቅረቢያና የመታረቂያ ቦታ ሲሆን፣ የዕጣኑ መሠዊያ የዕጣን መሥዋዕት የሚደረግበት ስለሆነ የምስጋና ስፍራ ነበር።

የዕጣኑ መሠዊያ ከግራር ተሠርቶ በወርቅ የተለበጠ መሆኑን ቀደም ብዬ መጥቀሴ ይታወሳል። ቀደም ሲል እንዳነበብነው ግራር የሥጋ (የሰውነት) ምሳሌ ሲሆን ወርቅ ግን የመለኮት ምሳሌ ነበር። ስለዚህ አሁንም በዕጣኑ መሠዊያ ምሳሌነት ውስጥ ሰው የሆነውን ክርስቶስ ኢየሱስን ለማየት እንችላለን። ከኅብስቱ ገበታ ምሳሌ እንደምናስታውሰው የወርቁ ክፈፍ የክርስቶስን በክብር ከፍ ማለት የሚገልጽ ነው። በዚህ መሠዊያ ላይ ከወርቅ በስተቀር ናስ አይታይም። ናስ የፍርድ ምሳሌ እንደ መሆኑ መጠን፣ የኃጢአት ፍርድ ያበቃው በናሱ መሠዊያ ላይ በቀረቡት መሥዋዕቶች አማካይነት ነበር። እዚህ ግን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከማመስገን በስተቀር ፍርድ የለም።

የዕጣኑ መሠዊያ የጸሎት ምሳሌ መሆኑን ሌላው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ስለሚገልጽ የመጽሐፉን ክፍሎች በማመሳከር ለማየት ይቻላል።

“ጸሎቴን በፊትህ እንደ ዕጣን ተቀበልልኝ፤” (መዝ. 140:2) እንዲሁም በአዲስ ኪዳን ውስጥ እንደዚህ ይላል፡- “በዕጣንም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ቆመው ይጻልዩ ነበር።” (ሉቃ. 1:10) “ሌላም መልአክ መጣና የወርቅ መሠዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ሥልጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።” (ራእ. 8:3-4)

የዕጣኑ መሠዊያ በቅድስት ውስጥ ከሚገኙት ቁሳቁስ ውስጥ በሌላ ሁኔታው ያነሰ ሲሆን በቁመት ግን ከፍታ ያለው ነበር። ስለሆነም፤ ምንም እንኳን ከሁሉም አገልግሎት ያነሰ ቢሆንም፤ ጸሎት ታላቅ ኃይል ያለው መሆኑን ያሳያል። ይህም ብቻ አይደለም፤ ከዚህ የበለጠ ትርጉም ደግሞ አለው። ይኸውም ሳያቋርጥ ለእኛ ሊማልድ ከፍ ብሎ በአብ ቀኝ የተቀመጠውን ክርስቶስ ያስታውሰናል። “ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና፤ ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።” (ዕብ. 7:25) “ከተነጋገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን።” (ዕብ. 8:1)

ዕጣን የጸሎት ምሳሌ ነበር ስንል፤ ከጸሎት ክፍል አንዱ ምስጋና መሆኑ እናስተውል። የመቅረዙ ብርሃን ያለማቋረጥ ይበራ እንደ ነበር እንዲሁ ዕጣን ባለማቋረጥ ይታጠን ነበር። “እርንም የጣፋጭ ሽቱ ዕጣን ይጠንበት፤ በማለዳ በማለዳ መብራቶቹን ሲያዘጋጅ ይጠነው። ይህም በእግዚአብሔር ፊት ለልጅ ልጃችሁ የዘወትር ዕጣን ይሆን ዘንድ እርን በማታ ጊዜ መብራቶቹን ሲያበራ ያጥነዋል።” (ዘጸ. 30:7-8) ክርስቶስ ስለ ክርስቲያኖች የሚያደርገውን ጸሎቱን የሚያቋርጥበት ጊዜ የለም። “ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና።” (ዕብ. 7:25) መንፈስ ቅዱስ በድካማችን ሁሉ ስለ እኛ ይቃትታል። “እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል፤ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያውቃል፤ እንደ

እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና።” (ሮሜ 8:26-27) ክርስቲያኖችም ደግሞ ባለማቋረጥ እንዲጸልዩና በሁሉም እንዲያመሰግኑ የተሰጣቸው አደራ ነው። ስለዚህ የሚያስረዱ ብዙ የአዲስ ኪዳን ክፍሎች አሉ። ሁሉንም ለመጥቀስ ሆነ ለመግለጽ በዚህ ቦታ የማይሞከር ነው፤ ጸሎት ራሱን የቻለ ሰፊ አርእስት ነውና። ለምሳሌ ያህል ግን ወደ ጥቂት የአዲስ ኪዳን ገጾች ብናተኩር እንዲህ የሚሉ ጥቅሶች እናገኛለን፡- “ሳታቋርጡ ጸልዩ፤ በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና።” (1ተሰ. 5:17-18) “ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችንንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመስግኑ።” (ኤፌ. 5:20) “እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ በእርሱ እናቅርብለት።” (ዕብ. 13:15)

የዕጣኑ መሠዊያ አራት ቀንዶች እንደነበሩት አይተናል፤ ቀንድ የኃይል ምሳሌ መሆኑን ከዚህ በፊት ጠቅሼ ነበር። በዚህ መሠዊያ ላይ የሚገኙት ቀንዶች የጸሎት ኃይል ምሳሌ ነበሩ። በጸሎትም ውስጥ ምን ዓጃነት ኃይል እንዳለ ለመገንዘብ የአይሁዶችን ታሪክና የወንጌል መጻሕፍትን መመልከት ይበቃል። በጸሎት ኃይል እሳት ከሰማይ ዘንቧል። መታን ተነሥተዋል፤ ዕውሮች አይተዋል። ዝናብ ተከልክሏል። ስንቱን ለመጥቀስ ይቻላል? “የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች” ብሎ ከመተው በስተቀር ጠቅሶ ለመጨረስ አይቻልም። በጸሎት ኃይል የማያምን ካለ እኔ የምሰጠው ምክር በእምነት ይጸልይና አስደናቂ ኃይሉን ይይ ማለት ብቻ ነው።

ለዕጣኑ መሠዊያ የሚያስፈልገው እሳት የሚወሰደው ከናሱ መሠዊያ ላይ ብቻ ነው። እሳቱ ከሌላ ቦታ የመጣ ከሆነ ግን በእግዚአብሔር ቁጣ መቆሰፍን ያስከትል ነበር። “የአሮንም ልጆች ናዳብና አብድዩ በየራሳቸው ጥናውን ወስደው እሳት አደረጉበት፤ በላዩም ዕጣን አኖሩበት፤ በእግዚአብሔር ፊት እርሱ ያላዘዛቸውን ሌላ እሳት አቀረቡ። እሳትም ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ በላቸው፤ በእግዚአብሔርም ፊት ሞቱ።”

(ዘሌዋ. 10:1-2) የክርስቲያን ጸሎት ኃይል የሚኖረው በቀራንዮ መስቀል መሥዋዕት በሆነልን በክርስቶስ ስም ሲጸለይ ብቻ ነው። ያለ ክርስቶስ ጸሎት ኃይል የለውም። ስለዚህ በመስቀል ላይ መሥዋዕት በመሆን ራሱን ለእኛ የሰጠው ጌታ “እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና፤ አብም ስለ ወልድ እንዲከብር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ” ይላል። (ዮሐ. 14:13) የክርስቲያን ጸሎት የኃይሉ ምስጢር ከመስቀሉ ነው። ስለዚህ ነው በኢየሱስ ስም እስከ ዛሬ ድረስ ድንቅ ነገሮች የተደረጉትና የሚደረጉት። በክርስቲያን ጸሎት ውስጥ ከክርስቶስ ስም በስተቀር በሥጋ ሃሳብና በሌላም መታመን ለዕጣኑም መሠዊያ ሌላ የመቅሰፍት እሳት ከግቅረብ የማይሻል መሆኑን በማወቅ ክርስቲያኖች ሁሉ ይጠነቀቁ ዘንድ ምኞቱ ነው።

የዕጣኑ መሠዊያ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ከሚገናኝበት ሥፍራ ፊት ለፊት ነበር። ከመሠዊያው አለፍ እንዳልን የምናገኘው እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር የሚገናኝበት ስፍራ ነው። በዚህ ከእግዚአብሔር ጋር የሚገናኘው ካህን ዕጣኑን በመሠዊያው ላይ አቅርቦ፤ ለራሱና ለሕዝቡ ምሕረትን ለመቀበል ወደ እግዚአብሔር ይገባ ነበር። እኛም እንዲሁ ነን፤ “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።” (ዕብ. 4:16)

የጌታ ልጆች የሆንን ክርስቲያኖች ሁላችን በክርስቶስ ብርሃን ውስጥ ስለምንኖርና ከእርሱ ጋር ማንም ሊያፍርበት የማይችል እንድንት ስላለን “እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ ለእርሱ እናቅርብለት።” (ዕብ. 13:15)